רמ"ש 2863-04-22 ש' נ' י'

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מבקש	**ז. ש** **ע"י ב"כ עוה"ד איגור גלידר**
	נגד
משיבה	**ס. י** **ע"י ב"כ עוה"ד שרין סולן**
בעניין הקטינות	**ק' ילידת 2004** **א' ילידת 2005**

<u>החלטה</u>

1. עסקינן בבקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופט ניר זיתוני) בתיק תלה"מ 8766-01-22 מיום 14.3.2022, במסגרתה נפסק תשלום מזונות זמניים לקטינות שבכותרת על סך 960 ₪ לחודש (להלן: "**ההחלטה קמא**"), והכל כפי שיפורט להלן.

<u>רקע וההחלטה קמא</u>

2. המבקש והמשיבה (להלן גם: "**הצדדים**") היו נשואים, ומנישואים אלה נולדו הקטינות שפרטיהן לעיל. נישואי הצדדים עלו על שרטון והצדדים התגרשו זמן מה לאחר הולדת הבת הצעירה.

3. ביום 29.11.09 ניתן פסק דין מוסכם במסגרתו חויב המבקש לשלם למשיבה מזונות הקטינות בסך 3,900 ₪ לחודש, בצירוף מחצית הוצאות רפואיות.

4. כנטען בכתב התביעה קמא, במהלך השנים שבו הצדדים לחיות יחד והמבקש המשיך לשלם למשיבה את דמי המזונות. עוד נטען כי ביום 30.6.2018 עזבה המשיבה את ביתם המשותף, עם הקטינות, ועברה להתגורר בנפרד מהמבקש. במשך שנה התגוררו הקטינות עם המשיבה ובשנת הלימודים לאחריה – 2019 – עברו הקטינות להתחנך בפנימיות.

5. ביום 4.1.22 הגיש המבקש את כתב התביעה בתיק קמא, לחייב את המשיבה בתשלום מזונות הקטינות. לטענת המבקש, כיום הקטינה ק' מתחנכת בפנימיה ומגיעה אליו בחופשות ובסופי שבוע. הקטינה א' פוקדת בית ספר במתכונת רגילה, ומתגוררת עם המבקש באופן בלעדי. לטענתו, שתי הקטינות ניתקו קשר עם אימן המשיבה והוא זה שנושא בנטל גידולן באופן בלעדי.

6. <u>בכל הקשור להכנסות המבקש</u> – כנטען בתובענה קמא, המבקש הוא בעלים של חנות המוכרת ... ומרוויח 11,420 ₪ לחודש. המבקש טען להוצאות בגין שכירות בסך 3,800 ₪, מים 83 ₪, חשמל 380 ₪, ארנונה 1,296 ₪.

למבקש יתרת חובה בסך של 40 אש"ח בחשבון הבנק ויתרת הלוואות ע"ס כ – 137 אש"ח אותן הוא מחזיר בשיעורים של כ – 7,000 ₪ לחודש.

המבקש העמיד את צרכי הקטינות על סך של 7,400 ₪ לחודש. המבקש טען כי לא יודע כמה המשיבה מרוויחה אך בד"כ הכנסתה נעה בין 6,500 ₪ ל 9,000 ₪ לחודש, וביקש לייחס לה פוטנציאל השתכרות של 8,000 ₪ לחודש לפחות.

7. ביום 13.3.22 הוגשה תגובת המשיבה בתיק קמא, שביקשה לדחות את הבקשה. המשיבה טענה כי היא בקשר עם א' חרף ניכור הורי שיוצר האב. לטענתה, א' בחרה לגור עם המבקש שכן הוא מאפשר לה לצרוך אלכוהול וסמים ואף מממן זאת. המשיבה מנסה ליצור קשר עם ק' אך ללא הצלחה, ומצבה של ק' הדרדר בשל אדישות המבקש וחוסר רצונו לשתף פעולה עם המשיבה.

לטענתה המשיבה, המבקש מכר נכס בעיר ... במיליוני ₪, והוא יכול לכלכל את הקטינות בעצמו. המבקשת מרוויחה 3,900 ₪ מעבודתה ב... ועוד 600 ₪ כמטפלת באמה דרך חברת ... בהיקף של 5 שעות בשבוע. המשיבה טענה כי למבקש הכנסה לא מדווחת, כאשר הכנסתו הכוללת 30 אש"ח לחודש.

המשיבה נטלה ביום 21.11.18 הלוואה ע"ס 180 אש"ח אותה היא מחזירה בשיעורים של 2,200 ₪ עד 15.11.23. כן המשיבה ויתרה לטובת הקטינות על חלקה במגרש מקרקעין והכספים נשמרים עבור הבנות בחשבון נאמנות עד גיל 18.

8. ביום 1.3.22 התקיים דיון בתיק קמא, במסגרתו נשמעו הצדדים ובאי כוחם.

9. <u>ביום 14.3.2022 ניתנה החלטת בית המשפט קמא בבקשת המזונות הזמניים, להלן עיקריה</u>:

> **"4. לאחר עיון בבקשה , בתגובה ובתיק החלטתי לחייב את האם לשלם לאב בגין מזונות הקטינות סך של 960 ₪ לחודש בצירוף מחציות החל מהחודש בו הוגשה הבקשה מהטעמים שיפורטו להלן .**

5. ראשית , האב עצמו ציין בסעיף 15 של הבקשה כי לא הגיש את התביעה והבקשה קודם לכן כיוון שסבר כי די יהיה בביטול החיוב שלו במזונות הקטינות אך גילה כי אינו מסוגל לשאת לבדו במלוא עלויות הגידול של הקטינות . במצב דברים שכזה , אין הצדקה לחיוב רטרואקטיבי בשלב זה.

6. שנית , באשר לצרכי הקטינות מצאתי לנכון להעמידן על 800 ₪ עבור ק' ששוהה בפנימיה ו 1,600 ₪ עבור א' , המתגוררת בבית האב . נוכח טענות הנזקקות של שני הצדדים והעדר ראיות לגבי הצרכים בפועל , מצאתי לנכון להסתפק בהערכה מינימלית .

7. שלישית , חישוב יחס ההכנסות נעשה על בסיס החומר המונח לפני . ההכנסה הפנויה של האב היא 7,620 ₪ (11,420 ₪ פחות דמי שכירות 3,800 ₪) . ההכנסה הפנויה של האם היא 5,366 ₪ (4,766 ₪ מעבודה כקופאית ועוד 600 ₪ מחברת ...) . כלומר יחס ההכנסות הוא 41% האם ו 59% האב . לפי יחס זה וכאשר למרבה הצער אין זמני שהות של הקטינות אצל האם , האם תשלם 320 ₪ עבור ק' ו 640 ₪ עבור א' .

8. רביעית , לא התעלמתי מטענות האם בנוגע לרכושו של האב , שלא זכו להתייחסות בבקשה . כמו כן , לא העלמתי מטענות האם לניכור הורי . לא נעלם מעיני כי שני הצדדים מיוצגים ע"י עו"ד פרטיים . ההשפעות של כל אלו לצד המסמכים הרבים שהחסירה האם , ילקחו בחשבון בהמשך הדרך בעת פסיקת המזונות הקבועים .

9. האם תישא במזונות הזמניים של הקטינות בסך 960 ש"ח (640 ₪ עבור א' , 320 ₪ עבור ק') החל מ- 1.3.22 וכל עשירי לחודש.

...

נוסף על כך, יישאו הצדדים בהתאם ליחס ההכנסות במעוגל (האם 40% , האב 60%) בהוצאות הרפואיות של הקטינות שאינן מכוסות במסגרת הביטוח הרפואי בקופ"ח, וכנגד הצגת קבלות.

כמו כן , יישאו הצדדים באותו יחס בהוצאות החינוך של הקטינות בהתאם לדרישות המוסד החינוכי הרלוונטי וכנגד קבלות או דרישות תשלום בכתב.

...".

בגין החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור דנן.

<u>טענות המבקש בבקשת רשות הערעור</u>

10. <u>להלן תמצית טענות המבקש בבקשת רשות הערעור</u>:

א. טעה בית משפט קמא כשקבע כי גובה המזונות שהושת על המשיבה הינו כרבע מגובה המזונות שהושת על המבקש במשך 13 שנים בהן נשא בתשלום זה. חוסר הסימטריה בולט לעין ואינו מקרי, מדובר בהחלטה שגויה מן היסוד.

ב. טעה בית משפט קמא עת לא דן כלל בכושר ההשתכרות של המשיבה אלא קיבל את נתוני הכנסתה כפי שנמסרו על ידה. אין הצדקה שהמשיבה תשתכר בפחות שכר משהייתה רגילה להשתכר, ואין הצדקה להעמיד את שכרה על פחות משכר המינימום הרשמי. יש להעמיד את כושר השתכרות המשיבה על סך של 8000 ₪ נטו לחודש, לכל הפחות.

ג. מן העבר השני המבקש טוען כי הכנסתו שלו עומדת על 14,800 ₪ לחודש, ברוטו. הוא נושא בהוצאות חודשיות רבות ובעל יתרה שלילית בחשבון הבנק, כמפורט בבקשתו קמא. בגין קשייו העסקיים נאלץ המבקש ליטול הלוואות רבות, הן עסקיות והן אישיות.

ד. ההוצאה החודשית עבור כל אחת מהקטינות עומדת על 3,700 ₪, וביחד 7,400 ₪. בשל יחס ההכנסות של הצדדים והיעדר מעורבות של המשיבה בחיי הקטינות, היה נכון לפסוק מזונות עבור כל אחת מהקטינות בסך 2000 ₪, וביחד 4000 ₪ לחודש.

ה. טעה בית המשפט קמא עת העמיד את צרכי הקטינות על סך 800 ₪ לחודש עבור ק' (השוהה בפנימייה), ו-1,600 ₪ עבור א'. אין כל הסבר או הצדקה מדוע לפני 13 שנים צורכי כל אחת מהקטינות חושבו לפי 3,000 ₪ לחודש (לפחות), והיום מחושבים לפי 1,600 ₪.

ו. המשיבה איננה יהודייה, לפיכך גם מלכתחילה חישוב המזונות בשנת 2009, נערך מתוך חישוב צרכי הקטינות וחלוקת הצרכים בין הצדדים בהתאם ליחס ההכנסות. צרכי שתי הקטינות חושבו כגבוהים מ-3,900 ₪ ונקבעו על סך שלא פחת מ-6,000 ₪ לחודש.

<u>דיון והכרעה</u>

11. **לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה ובתיק קמא, שוכנעתי לדחות את בקשת רשות הערעור אף ללא צורך בתשובה, וזאת מכח סמכותי על פי תקנות 138(א)(2) + (5) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "התקנות").**

להלן אנמק החלטתי.

12. ראשית, נזכיר כי עסקינן בהחלטה זמנית של בית משפט קמא, העוסקת במזונות זמניים.

הלכה פסוקה היא לענין מידת ההתערבות המצומצמת של ערכאת הערעור בהחלטת מזונות זמניים, על-פיה רוחב שיקול הדעת המוענק לבית המשפט לענייני משפחה, בבואו לקבוע מזונות זמניים, עומד ביחס הפוך לצמצום שיקול הדעת של ערכאת הערעור.

ההכרעה של בית המשפט לענייני משפחה על אודות מזונות זמניים, חייבת להיות מהירה, עניינית, ומטבעה נשענת על תמונה חלקית.

התוצאה היא, כי קביעת בית המשפט קמא בנושא מזונות זמניים ניזונה ממצאים עובדתיים חלקיים. הגבלה זו תורמת לריסון שעל ערכאת הערעור לנקוט בבואה לבקר החלטת הערכאה המבררת.

בכל מקרה, החלטת מזונות זמניים אינה סופית. ככל שיתברר לאחר שמיעת ראיות שנפלה טעות בקביעת המזונות הזמניים, ניתן לשנות זאת לעבר ולעתיד.

חרף העובדה שפסיקתה של הערכאה הדיונית בנושא מזונות זמניים אינה חסינה מפני התערבות ערעורית, שומה על ערכאת הערעור להימנע מהתערבות בקביעתם של בתי המשפט לענייני משפחה בדבר שיעור המזונות הזמניים, אלא אם כן מדובר במקרה חריג ויוצא דופן.

<u>לעניין זה ראה</u>:

בע"מ 1078/11 **פלוני נ' פלוני** (ניתן ביום 27.4.11).

בע"מ 1326/12 **פלוני נ' פלונית** (ניתן ביום 28.3.12).

רמ"ש (חי') 34826-10-18 **פלוני נ' אלמונית** (ניתן ביום 17.10.18).

לא מצאתי כי המקרה דנן נופל בגדר אותם מקרים חריגים.

13. זאת ועוד – מלשונו של סעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד – 1984, עולה כי ככלל לא יידונו השגות הצדדים על "החלטות אחרות" (החלטות ביניים) של הערכאה הדיונית במסגרת הערעור על פסק הדין, אלא אם עלה בידי מבקש רשות הערעור, להראות כי דחיית הדיון בהשגה על ההחלטה לשלב הערעור על פסק הדין, עלולה להשפיע באופן

ממשי על זכויות הצדדים; עלולה לגרום לנזק של ממש, או עלולה להביא לקיומו של הליך מיותר או שגוי.

14. תקנה 150 לתקנות קובעת כי אף אם צד להליך לא ערער על החלטה אחרת עם נתינתה, פתוחה בפניו הדרך להשיג עליה בזכות עם סיום ההליך, במסגרת ערעורו על פסק הדין.

15. בהלכה הפסוקה יושמה הוראת סעיף 41(ב) לחוק בתי המשפט (שעוסקת ברשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי המוגשת בפני בית המשפט העליון, אך זהה במתכונתה בכל הנוגע לתנאים הקבועים בהוראות סעיף 52(ב) לחוק, בהם צריך מבקש רשות הערעור לעמוד) באופן שנקבע כי יהיה מקום ליתן רשות ערעור על "החלטה אחרת" רק כאשר בכוחו של המבקש להראות כי הדיון בערעור עליה נחוץ, על אף שההליך העיקרי טרם הגיע לסיומו.

16. מבין הנסיבות אותן ניתן למנות לעניין נחיצות הדיון הן: הדירותה של ההחלטה, היינו, האם ההחלטה עשויה להשפיע באופן בלתי הפיך על זכויות הצדדים; ההכרעה עשויה לייתר הליך משפטי ארוך ומורכב במיוחד; ההכרעה תמנע קיומו של הליך שגוי; מקרים נדירים בהם ניתן לומר מיד כי הערכאה המבררת טעתה טעות ברורה, באופן שנפתח את שערי ערכאת הערעור עוד בטרם ניתן פסק הדין.

<u>ראו לעניין זה</u>:

רע"א 6523/19 **פלוני נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ**, פסקה 14 (3.2.20) – (אמנם החלטה זאת מתייחסת לסעיף 41(ב) לחוק בתי המשפט, אך ניתן להשליך ממנה על סעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט, ועמדנו לעיל על דמיון הוראות שני הסעיפים הנ"ל).

רמ"ש (ת"א) 14272-05-17 **י.ש נ' כ.ש** (החלטתו של כב' השופט שוחט מיום 29/6/17, ובה מסוכמת ההלכה בנדון עם אסמכתאות נוספות).

רמ"ש (חי') 59194-10-18 **פלונית נ' אלמוני** (21.11.2018).

17. **בנסיבות המקרה הנדון לא מצאתי כי בהחלטת בית משפט קמא, במסגרתה פסק דמי מזונות עבור שתי הקטינות, יש טעות המחייבת כבר בשלב זה את התערבות ערכאת הערעור.**

כנטען בבקשת רשות הערעור, אף לשיטת המבקש עצמו קיימים פערים בהכנסות הצדדים. במה דברים אמורים? המבקש העמיד את השתכרותו החודשית על סך של 14,800 ₪ ברוטו, ומבקש להעמיד את פוטנציאל ההשתכרות של המשיבה על סך של 8,000 ₪ לחודש. אף אם נקבל את נתוני המבקש כפשוטם, במצב דברים זה עדיין קיימים פערי השתכרות משמעותיים, לטובת המבקש.

בנוסף, כפי שאף נעמוד על כך להלן, סכום המזונות שהושת על המשיבה עבור שתי הקטינות הם סבירים וקשה להתערב בהם בשלב זה, טרם בירור לעומק של הכנסות הצדדים.

במצב דברים זה לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין כתוצאה מקבלת ההחלטה קמא.

18. בקשת רשות הערעור דנן הוגשה לאחר שהמבקש טען, וכך נימק הבקשה דנן, כי נפלו טעויות בהחלטה קמא. סבורני כי אין מקום לקבל טענה זו, לפחות לא בשלב זה של ההליך קמא, ואפרט.

המבקש למעשה מלין כי בית המשפט קמא לא התעמק בנתונים הכלכליים של הצדדים והוא מפנה את רוב טענותיו כלפי הקביעות לגבי יכולת ההשתכרות של המשיבה, ומנגד קשייו הכלכליים שלא נלקחו בחשבון ועוד.

עם זאת, עיון בתיק קמא מלמד, כי המשיבה בתגובתה קמא, טענה כי למבקש קיימות הכנסות נוספות שאינן מדווחות ולא באות לידי ביטוי בדוחות שהגיש.

עוד טענה המשיבה בתגובתה קמא כי המבקש מכר נכס מקרקעין בעיר ... בשווי מיליוני ₪. לפיכך, קיימת טענה כי מצבו הכלכלי אינו קשה כפי שטען.

אני סבור כי מקומן של הטענות לעיל (הן של המבקש והן של המשיבה) להתברר כדבעי במסגרת הליך הוכחות והבאת ראיות, חקירת הצדדים ועדים, אשר יקבע בתיק קמא. אין מקום במסגרת הליך פסיקת מזונות זמניים, אשר הוא מהיר ונשען על תמונה חלקית בלבד, להכריע כבר ולקבוע מסמרות בכל הקשור להכנסות הצדדים ויכולת השתכרותם; נפנה לדברנו בסעיף 12 לעיל ולנימוקים שם.

19. כמו כן יושם אל לב המבקש, כי עסקינן בשתי קטינות, הצעירה כבת 16 שנים והגדולה על סף בגירות (תחגוג יום הולדת 18 בקיץ הקרוב). צרכי הקטינות כעת לא זהים לצרכיהן כפי שהוערכו בשנת 2009 (כטרוניית המבקש), הן נוכח הגילאים השונים והן נוכח העובדה כי אחת הקטינות מתחנכת בפנימייה ושוהה בה רוב ימות השנה.

לכן, אף מנימוקים אלה, קשה להתערב בשלב זה של המזונות הזמניים בסכומים האמורים.

20. **לאור האמור לעיל, ניכר כי השופט קמא שקל שיקולים רלוונטיים בבואו להכריע בגובה החיוב במזונות, תוך ראיית התמונה הרחבה, ככל האפשר בנסיבות התיק קמא והצדדים.** כאמור לעיל, מדובר בהחלטה זמנית בלבד, היינו אינה סופית ומועדת לשינוי. עוד נזכיר, כי החלטת מזונות זמניים היא כספית במהותה, וככזו היא הפיכה. ככל שיתברר במהלך הישיבות הקרובות ו/או לאחר שמיעת ראיות כי נפלה טעות בקביעת גובה המזונות, ניתן יהיה לתקן זאת על ידי שינוי הסכומים לעבר לעתיד.

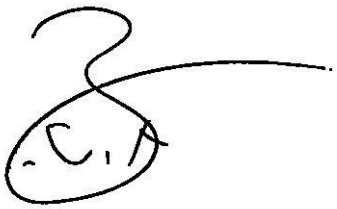
<u>סוף דבר</u>

21. **לאור כל האמור לעיל אני מורה על דחיית בקשת רשות הערעור.**

22. משלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

החלטה זאת מותרת לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ב, 05 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט